

Sygn. akt OS 5/2014

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

z dnia . . . . . r.

w składzie:

Przewodniczący: Barbara Dubiel

Ewa Piórecka – sprawozdawca

Beata Franus-Wyrwich

Protokolant :Patrycja Kułakowska-Wieleba

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu . . . . . r. sprawy z odwołania
od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby
Radców Prawnych w Lublinie w sprawie sygn. akt RD . . . . . z dnia . . . . . r.
o odmowie wszczęcia dochodzenia dyscyplinarnego wobec radcy prawnego
. . . . ., w związku z zarzutem nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego
w sprawie do sygn.akt:

na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 17 § 1 pkt 1
k.p.k. i art. 74¹, art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych
(t. jedn. Dz. U. z 2014r. poz. 637)

postanawia:

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
2. kosztami postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Lublinie.

Przewodniczący:

Sędzia :

Sędzia:

Barbara Dubiel

Ewa Piórecka

Beata Franus-Wyrwich

Uzasadnienie

W dniu ..... r. wpłynęła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie skarga ..... z dnia ..... r. w której skarżąca wnosi o wyciągnięcie w stosunku do radcy prawnego konsekwencji służbowych i o zadośćuczynienie, zarzucając radcy prawnemu :

- nie udzielenie informacji, w sprawie o zapłatę zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego ..... sygn. akt. .... odnośnie przedawnienia.
- nienależyte reprezentowanie skarżącej w sprawie o wznowienie postępowania zakończonej odrzuceniem skargi przez Sąd Okręgowy postanowieniem sygn. akt. ....
- pobranie wynagrodzenia w kwocie ..... zł..

Postanowieniem z dnia ..... r. sygn. akt RD ..... Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi ..... zarzucającej radcy prawnemu ..... zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego, wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego biorąc pod uwagę okoliczności ustalone w niniejszej sprawie a przede wszystkim dokumenty zgromadzone w aktach sprawy uznał, iż czynności zawodowe wykonywane przez radcę prawnego nie wypełniają znamion określonych w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 8 lipca 1982r. o radcach prawnych. Według art. 17 § 1 pkt. 1 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia. Przepis ten, poprzez treść art. 74¹ ustawy o radcach prawnych ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym. .

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odmówił wszczęcia postępowania dyscyplinarnego po przeprowadzeniu czynności sprawdzających, oparł się na wyjaśnieniach radcy prawnego z dnia ..... r. oraz przedłożonych dowodach: pełnomocnictwa z dnia ..... r, zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji z dnia ..... z dnia ..... r, umowy zlecenia z dnia ..... r, skargi pozwanej o wznowienie postępowania z dnia ..... r, postanowienia Sądu Okręgowego ..... wraz z uzasadnieniem z dnia ..... r. sygn. akt. ....

W wyniku analizy materiału dowodowego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił, że radca prawny nie reprezentował skarżącej w trakcie toczącego się uprzednio

postępowania w I i II instancji a jedynie na mocy udzielonego mu pełnomocnictwa procesowego w zakresie wznowienia postępowania toczącego się uprzednio przed Sądem Rejonowym sygn. akt. został umocowany do sporządzenia skargi o wznowienie postępowania sądowego. Radca prawny skargę o wznowienie postępowania sądowego wniósł w sposób prawidłowy do w dniu r. wskazując na okoliczności faktyczne i dowody wskazane przez samą skarżącą. Z uzasadnienia tego orzeczenia wynika bezspornie, że radca sporządził skargę zgodnie z art. 399 i 403 k.p.c. Jednakże skarga ta została postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia .r. sygn. akt. odrzucona z uwagi na niezachowanie przez skarżącą trzymiesięcznego terminu do jej wniesienia wskazanego w art. 410 § 2 k.p.c. Sąd rozpoznający skargę nie uznał nadto jakoby zeznania wskazanego w skardze świadka mogły stanowić podstawy wznowienia postępowania.

Odnosząc się do zarzutu zasadności pobrania przez ustanowionego pełnomocnika wynagrodzenia pomimo nieskuteczności skargi o wznowienie postępowania Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, że zarzut ten jest bezpodstawny albowiem stosownie do postanowień art. 28 ust. 3 oraz art. 29 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,- radca prawny obowiązany jest ustalić z klientem zakres świadczonej pomocy prawnej oraz zasady wynagradzania a nadto radca prawny nie może zawierać z klientem umowy, na mocy której klient zobowiązuje się zapłacić honorarium za jej prowadzenie wyłącznie proporcjonalnie do osiągniętego wyniku. Umowa zlecenia z dnia r. zawarta ze skarżącą określająca wynagrodzenie radcy prawnego za wykonane czynności zawodowe jest zgodna z w/cytowanymi przepisami korporacyjnymi.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, że w sprawie brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne.

Na powyższe postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego skarżąca w przypisanym terminie wniósła za pośrednictwem Rzecznika Dyscyplinarnego odwołanie do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, w którym podtrzymała zarzuty wywiedzione w skardze w stosunku do radcy prawnego a nadto zarzuciła radcy, błędne przytoczenie podstawy prawnej w skardze o wznowienie postępowania oraz wniesienie skargi po terminie, którego następstwem było odrzucenie tej skargi.

Rozpoznając odwołanie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył co następuje:

Odwołanie w niniejszej sprawie nie zasługuje na uwzględnienie.

Postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ma

na celu ustalenie czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych przez obowiązujące przepisy prawne w szczególności postanowienia ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych oraz zasad Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, czy i na ile naruszenie to jest przez radcę prawnego zawinione i ewentualnie wymierzenie winnemu jednej spośród skatalogowanych kar dyscyplinarnych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podzielił ocenę zawartą w zaskarżonym postanowieniu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż zarzuty zawarte w skardze nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym, tym samym zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego skarga p. nie jest zasadna.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na uwzględnienie odwołania. Zgromadzone w sprawie dowody nie dają podstaw do przyjęcia aby działania radcy prawnego zawierały znamiona deliktu dyscyplinarnego. W niniejszej sprawie nie można przyjąć, że radca prawny wykonując swoje obowiązki naruszył zasady obowiązujące radców prawnych, w szczególności postanowienia zawarte w art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Przechodząc na płaszczyznę zarzutów podniesionych przez skarżącą w odwołaniu w pierwszej kolejności Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zauważa, że niedochowanie trzymiesięcznego terminu określonego do skutecznego wniesienia skargi o wznowienie postępowania sądowego nie było następstwem działań radcy, - ten bowiem mając wiedzę bezpośrednio od skarżącej o , dacie spotkania z ze świadkiem, - po przyjęciu pełnomocnictwa do wniesienia tej sprawy w dniu r. wniósł ją w dniu r. Tak więc skarga o wznowienie postępowania spełniła wymogi formalne, została oparta na okolicznościach faktycznych oraz dowodach wskazanych przez skarżącą i została złożona w terminie trzymiesięcznym , -licząc od wskazanej przez skarżącą daty r.

Podstawą odrzucenia skargi przez Sąd Okręgowy w Odwoławczy była rozbieżność w zeznaniach świadka i skarżącej dotycząca okoliczności zawarcia umowy sprzedaży nieruchomości, brak wiedzy świadka na temat istotnych okoliczności zawarcia przez skarżącą umowy i spójność zeznań co do terminu ich spotkania. Terminowi temu jednak Sąd nie dał wiary wskazując, że został on między skarżącą i świadkiem uzgodniony na użytek wznowienia postępowania. Sąd zatem uznał, że to skarżąca nie uprawdopodobniła okoliczności zachowania trzymiesięcznego terminu do wniesienia skargi, a nie jak sugeruje skarżąca w odwołaniu, - radca prawny.

Jak wynika z powyższego uzasadnienia Sądu Okręgowego niezasadny jest również podnoszony przez skarżącą zarzut przytoczenia przez radcę prawnego błędnej podstawy prawnej w skardze o wznowienie postępowania sądowego. Skarga spełniała wymogi formalnoprawne przytaczając okoliczności faktyczne i prawne zgodnie z art. 399 § 1 k.p.c. oraz art. 403 § 2 k.p.c.

Jeżeli chodzi o zarzuty skarżącej dotyczące postępowań sądowych innych niż objętego treścią skargi o wznowienie, to są one bezprzedmiotowe z uwagi na fakt, iż radca prawny w sprawach tych nie reprezentował skarżącej.

Nie do utrzymania jest również zarzut skarżącej odnośnie nienależytego jej reprezentowania przed Sądem Okręgowym w . W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego skarga o wznowienie postępowania sporządzona została zgodnie z wymogami określonymi w w/w przepisach kodeksu postępowania cywilnego. Odrzucenie jej przez Sąd Okręgowy nie nastąpiło z powodu braku reprezentacji względnie nienależytej reprezentacji przez pełnomocnika, tylko z przyczyn o których mowa wyżej. Tak więc zarzut braku należytej reprezentacji nie został wykazany.

Również zarzut skarżącej odnośnie pobranego przez radcę wynagrodzenia w kwocie 2500 zł, w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie zasługuje na uwzględnienie albowiem wynagrodzenie to zostało w takiej wysokości przez skarżącą zaaprobowane. Sposób jego ustalenia określają obowiązujące przepisy w szczególności art. 28 ust. 3 i art. 29 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a obowiązek jego zapłaty wynika z faktu wykonanego przez radcę prawnego zlecenia.

Jeżeli mimo to skarżąca uważa, że działania radcy prawnego nacechowane były błędami w sztuce i w konsekwencji naraziły ją na szkodę w postaci poniesionych kosztów przegranego z tego powodu procesu, to oczywiście skarżąca ma prawo wystąpić przeciwko radcy prawnemu z roszczeniem do ubezpieczyciela, bądź na drogę postępowania sądowego z powództwem o odszkodowanie.

Podsumowując, stwierdzić należy, że podstawą odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego, jak stanowi przepis art. 64 ust 1 i 2 ustawy o radcach prawnych, jest zawinione nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego, popełnienie czynu sprzecznego ze ślubowaniem radcowskim lub Kodeksem Etyki Radcy Prawnego, jak również nie spełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Zgromadzony materiał dowodowy sprawy, w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie daje podstaw do przyjęcia, że radca prawny prowadząc jako pełnomocnik procesowy sprawę przed Sądem Okręgowym w , popełnił czyn skutkujący odpowiedzialnością dyscyplinarną.

Mając powyższe na względzie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, postanowił jak w sentencji.

O kosztach postępowania dyscyplinarnego orzeczono jak w sentencji postanowienia zgodnie z 70⁶ ust. 1 i 2 powołanej ustawy o radcach prawnych.

Postanowienie niniejsze jest prawomocne i nie przysługuje od niego odwołanie.

Barbara Dubiel

Ewa Piórecka

Beata Franus-Wyrwich